

РЕШЕНИЕ

№ 4607

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 15.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Гергана Мартинова

и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5086** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на адв. М. П., като пълномощник на Ж. К. П. от [населено място]. Предявени са обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл.1 ЗОДОВ (загл. изм. ДВ, бр.30/ 2006г.) срещу СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета.

Ищецът моли съда да осъди ответника да му заплати обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, претърпени от него вследствие незаконосъобразно бездействие на СО. Съгласно уточняваща Молба от 27.06.2012г. и изявление на адв. П. в съдебно заседание на 04.02.2013г., бездействието на ответника се изразява в това, че общинската администрация не е положила дължимата грижа за съхранение на договор от 15.07.1967г. по силата на който К. П. - наследодател на ищеца, е придобил от Столична община недвижим имот: апартамент №1, намиращ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Ищецът поддържа, че задължението на ответника за съхраняване на документите, свързани с продажба на общински/държавни жилища, произтича от разпоредбата на чл.41в от Правилника за вписванията (одобрен с Постановление на Министерски съвет №1486/13.12.1951г.)

Претендираният размер на имуществените вреди е 3967.12 лева от които:

- 2512.17 лева, заплатен местен данък, ведно с лихва за забава върху тази сума за

периода 16.12.2011г. до 14.05.2012г., в размер на 107.25 лева;

- 1199.48 лева, представляващи заплатена нотариална такса, ведно с лихва за забава върху тази сума за периода 29.12.2011г. до 14.05.2012г., в размер на 46.78 лева и

- 100.51 лева, представляващи такса за вписване.

Претендираният размер на неимуществените вреди е 1000 лева, представляващи обезщетение за причинен на ищеца стрес и неудобство, вследствие противоправно бездействие на ответника.

Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора. Представя списък на направените разноски по водене на делото, които претендира да му бъдат възстановени.

Ответникът – СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, оспорва предявените искове изцяло, по основание и размер. Изразява мотивирано становище, че са неоснователни и недоказани и моли съда да ги остави без уважение. Представя писмени бележки по същество на спора.

Прокуратурата на РБългария, представлявана в производството от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура, дава мотивирано заключение, че исковете са доказани по основание и размер и следва да бъдат уважени.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 12.10.2011г. ищецът П. е подал до кмета на район „К. село” жалба с рег. №УОСЖН-9400-95, в която е изложил следните факти: През 1967г. неговият баща и наследодател К. Д. П. е придобил от СО недвижим имот в[жк](бивш „Т. К.”, сега[жк]), [жилищен адрес] на основание Договор №121/15.07.1967г. След смъртта на родителите си ищецът не е открил договора за покупко-продажба на имота вследствие на което се е обърнал към районната администрация, отдел „Общинска собственост” с искане да му бъде предоставено копие. При извършена проверка е било установено, че договорът не се намира по преписката за продажба на жилището. Във връзка с тези обстоятелства ищецът е поискал от кмета на район „К. село” да разпреди договорът от 15.07.1967г. да бъде издирен и да му бъде предоставено заверено копие от него.

С писмо рег. № УОСЖН-9400-95(1)/31.10.2011г. ищецът е бил уведомен, че по преписка №121/1966г. се съхраняват единствено документите, които вече са му били предоставени, но не се открива договор за покупко-продажба. В писмото е посочено, че по преписката няма върнати документи от Държавна спестовна каса (Д.) по конкретния договор за наем – схема за изплащане, картон за изплатени вноски и писмо за окончателно плащане на продажната цена с конкретна операциона квитанция.

С Нотариален акт №6/29.12.2011г., вписан в книгите по вписвания като Акт №71, том CLIV, дело №33209, ищецът Ж. П. и сестра му Е. П. са признати за собственици по давностно владение и наследство на на апартамент №1 (стар №6), намиращ се в [населено място], район „К. село”, [улица], на партерен етаж във вх.2, бл.2.

С молба рег. № УОСЖН-9400-95(7)/09.03.2012г. ищецът е сезирал кмета на район „К. село” с искане да му бъдат възстановени направените разноски по снабдяване с констативен нотариален акт за процесното жилище, в размер на 3812.77 лева. С писмо от 30.03.2012г. П. е бил уведомен, че не са налице основания за възстановяване на заплатените данъци и такси в производството по установяване

принадлежността на правото на собственост върху имота.

За изясняване на делото от фактическа страна са събрани гласни доказателства. Съдът кредитира като безпротиворечиви и обективни свидетелските показания на К. М. М.. Свидетелката има непосредствени наблюдения и впечатления от всекидневието на ищеца. Разказва, че в продължение на една година психичното му здраве е било влошено във връзка с липсата на договора за покупко-продажба на наследствения апартамент и необходимостта да предприеме действия по установяване на собствеността, за което е било необходимо да заплати значителна сума, с каквата не е разполагал. Твърди, че тревогите са се отразили негативно на психиката на ищеца, той не е можел да спи и е приемал успокоителни лекарства, предписани от лекар – невролог от УМБАЛ „Пирогов”, където свидетелката работи и където лично го е завела на преглед.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Предявените обективно съединени осъдителни исковете за присъждане на обезщетение за претърпени от ищеца имуществени и неимуществени вреди са ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ за разглеждане в настоящото производство, доколкото се претендира да са настъпили от незаконосъобразно бездействие на ответника.

Разгледани по същество исковете са НЕОСНОВАТЕЛНИ, поради следното:

ЗОДОВ, чл.4, урежда материално правния режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси към гражданските закони - §1 от Заключителните разпоредби (ЗР). В този смисъл искът по глава XI АПК е граждански и се основава на фактическия състав на непозволеното увреждане: наличие на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; реално причинена вреда, която от своя страна да е в причинна връзка с незаконосъобразните актове, действия или бездействия – да е тяхна пряка и непосредствена последица.

Настоящият състав приема, че в процесния случай липсва първият елемент от фактическия състав - не е налице бездействие на административен орган по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ във вр. с чл.203 и сл. АПК. Няма легално определение на понятието „бездействие”, поради което съдържанието му следва да бъде изведено по тълкувателен път и във вр. с разпоредбите на чл.256 и чл.257, ал.1 АПК. Настоящият състав споделя разбирането, че не всяко неизпълнение на задължение на административен орган представлява бездействие по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, а само неизвършването на фактически действия, при наличие на нормативно установено задължение за извършването им.

В настоящия случай не е налице нормативно установено задължение за продавача (в конкретната хипотеза Столична община или респективно държавата) да съхранява за определен срок актовете, удостоверяващи преминаването на собствеността на конкретен недвижим имот върху продавача. Такова задължение не е установено както в Наредбата за продажба на жилища от държавния жилищен фонд (приета от Министерството на архитектурата и благоустройството и Министерството на финансите, обн. ДВ, бр.6/20.01.1967г.), действала към датата на извършване на покупко-продажбата на процесния имот, нито в някой от последващите подзаконови нормативни актове, уреждащи редът и условията за продажба на жилища от държавния жилищен фонд. Такова задължение няма установено и в Закона за общинската собственост (ЗОБС), който след 1996г. урежда реда и условията за

управление и разпореждане с имоти общинска собственост.

Неоснователно е възражението на ищеца, че задължението на ответника за съхраняване на договора за продажба на процесния имот произтича от разпоредбата на чл.41в ПВ, съгласно която норма Службите по вписванията пазят делата пет години, а книгите по чл.33, б. „а” – „д” - сто години. Това е така, тъй като на първо място цитираната разпоредба е нова, приета едва през 2004г., а на следващо място въвежда задължения за съхраняване на определени актове и книги за Службата по вписванията, а не за Столична община.

Извън горното и само за пълнота на мотивите следва се отбележи и обстоятелството, че заплатените от ищеца разноски за местен данък и нотариална такса във връзка със снабдяване с констативен нотариален акт, които последният претендира като вреди, не са в причинна връзка с действия, респективно бездействие на ответника и не са пряка и непосредствена последица от такива действия/бездействие. Задължение на собственика на недвижимия имот е да съхранява документите, удостоверяващи правата му. Разходите, извършени от ищеца за снабдяване с документ, удостоверяващ правата му върху процесното жилище са пряка и непосредствена последица от изгубването от собственика на договора за покупко-продажба, независимо от причините за това и не могат да бъдат вменени като задължение на ответника.

По изложените доводи настоящият състав приема, че обективно съединените осъдителни искове срещу Столична община, представлявана от кмета, са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Така мотивиран и на основание чл.203 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ активно съединените осъдителни искове с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, предявени от Ж. К. П. от [населено място] срещу СТОЛИЧНА ОБЩИНА, за присъждане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, претърпени вследствие незаконосъобразно бездействие на ответника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова